

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 513, juni 2010

Lokalplanpligt - metrostationer

Naturklagenævnet har truffet afgørelse om lokalplanpligt i to sager om etablering af metrostationer.

Københavns Kommune traf samtidig med, at et forslag til kommuneplantillæg med VVM-redegørelse for Cityringen blev fremlagt for offentligheden, afgørelse om, at de pågældende metrostationer ikke var lokalplanpligtige.

Efter planlovens § 13, stk. 2, skal der tilvejebringes en lokalplan, før der gennemføres større udstyknings eller større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivning af bebyggelse. Ved afgørelsen af, om et projekt skal betragtes som et "større" bygge- og anlægsarbejde, er det afgørende kriterium, om det vil medføre væsentlige ændringer i det bestående miljø. Det er i denne sammenhæng uden betydning, om projektet kan siges at medføre en forbedring af miljøet.

Ændret anvendelse af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer udløser lokalplanpligt efter samme kriterier som nybyggeri. Omfanget af projektet spiller en vigtig rolle, men hertil kommer projektets konkrete visuelle, funktionelle og miljømæssige konsekvenser i øvrigt bedømt i forhold til det eksisterende områdes karakter. Kriteriet skal ses på baggrund af formålet med lokalplanpligten, som er at sikre, at beboere m.fl. får mulighed for at udtale sig om større projekter i området, og at projekterne bliver vurderet i en planmæssig sammenhæng.

Naturklagenævnet udtalte bl.a.:

"Det forhold at den overordnede placering af alle stationerne på Cityringen fremgår af et kortbilag til lov om Cityringen udelukker ikke i sig selv en lokalplanlægning, der tager nærmere stilling til den endelige placering og udformning af selve stationspladsen. Alene målestoksforholdet på lovens kortbilag gør, at der inden for den prik, hvormed stationerne er angivet med på kortbilaget, er flere muligheder for placering af alle de funktioner, der hører til metrostationerne... Men den fastlagte placering i bebyggede områder ved henholdsvis Gammel Strand og Marmorkirken bevirker, at det er begrænset, hvor stort spillerum der er for detailplanlægningen.

...

Etablering af en hovedtrappe og nødtrapper, elevatorer, stationsventilation, trykudligningsventilation, brandventilation og ovenlys på forpladserne kan isoleret set ikke betragtes som større byggeri sammenholdt med omfanget af det byggeri, som områderne ved Gammel Strand og Marmorkirken i øvrigt indeholder. Men den påtænkte anvendelse, der vil medføre en stærk trafik af gående og cyklende og bl.a. etablering af cykelparkeringer... på terræn, vil være med til væsentligt at ændre karakteren af meget følsomme områder, både ved Gammel Strand, der allerede er stærkt presset af trafik, og ved Marmorkirken, der vil ændre karakter fra kirkeplads til stationsplads.

Naturklagenævnet finder, der bør lægges vægt på det store antal passagerer, der vil passere gennem stationerne... Uanset områdernes beliggenhed i områder, der allerede er præget af trafik og mange mennesker, så vil en intensivning af antallet af trafikanter i denne størrelsesorden, der dagligt benytter offentlig transport til og fra det pågældende sted, efter Naturklagenævnets opfat-

telse udgøre en væsentlig ændring af arealanvendelsen i forhold til det bestående miljø. Hertil kommer de øvrige funktioner knyttet til stationerne. Både byggeriet på forpladserne og cykelparkeringerne vil få visuelle, funktionelle og miljømæssige konsekvenser i forhold til områdernes nuværende karakter.”

Sammenfattende fandt Naturklagenævnet, at etablering af metrostationerne ville medføre en så væsentlig ændring i det bestående miljø, at der skulle udarbejdes en lokalplan. København Kommunes afgørelse om ikke at udarbejde lokalplaner blev derfor ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling.

(Afgørelser af 18. juni 2009, j.nr. [NKN-33-02843](#) og [NKN-33-02855](#))

Se også NKO 314

- planlovens § 13, stk. 2
- lokalplanpligt